

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 29 oktober 2018 uitspraak gedaan op het beroep van

....., hierna: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing d.d. 9 augustus 2018 van de directeur Onderwijs van de Erasmus School of Health Policy & Management (ESHPM), namens de decaan ESHPM, hierna: verweerder, waarbij aan appellante een negatief bindend studieadvies is gegeven.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft bij e-mail van 16 augustus 2018 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 9 augustus 2018, waarbij aan haar een negatief bindend studieadvies is gegeven en haar is meegedeeld dat zij zich de komende drie studiejaar niet mag inschrijven voor de bacheloropleiding Gezondheidswetenschappen. Op 5 september 2018 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 29 oktober 2018. Appellante is ter zitting verschenen en werd vertegenwoordigd door Verweerder werd vertegenwoordigd door en, respectievelijk directeur Onderwijs en secretaris.

II. Motivering

1. Appellante is in het studiejaar 2017-2018 begonnen met de bacheloropleiding Gezondheidswetenschappen. Aan het eind van haar eerste studiejaar had appellante 48 studiepunten behaald, waarmee zij niet voldeed aan de norm van het bindend studieadvies. Deze houdt in dat aan het eind van het eerste jaar van inschrijving 60 studiepunten van het onderwijsprogramma van Bachelor 1 (hierna: B1) moeten zijn behaald. Tegen dit besluit komt appellante in beroep.

In haar beroepschrift voert appellant aan -kort samengevat- dat zij vanwege persoonlijke (familie)omstandigheden, te weten haar thuissituatie en de complexe relatie met haar vader en met haar toenmalige vriend, niet voldoende studiepunten heeft kunnen behalen om aan de bindend studieadvies norm (hierna: bsa-norm) te voldoen. Appellante voert aan dat zij in behandeling is bij een psycholoog. In de overlegde verklaring van de psycholoog staat vermeld dat appellante van 23 november 2016 tot en met 2 februari 2017 een psychologische behandeling heeft gehad en dat zij in korte tijd goede voortgang heeft geboekt. Zij voert verder aan dat zij in april 2018 met de studieadviseur haar beperkte studievoortgang heeft besproken. Desgevraagd licht appellante ter zitting toe dat zij haar persoonlijke omstandigheden niet heeft besproken met de studieadviseur.

Appellante is van mening dat haar persoonlijke (familie)omstandigheden niet, dan wel onvoldoende zijn meegewogen door verweerder. Appellante verwijst in dit verband naar de tekst in het verweerschrift waarin is opgenomen dat *'de omstandigheden geen aanleiding geven om mee te wegen in de besluitvorming rond het bindend studieadvies'*.

2. Verweerder merkt op dat zij op basis van de overlegde bewijsmateriaal ervan uitgaat dat de persoonlijke omstandigheden met name voor februari 2017 plaatsgevonden. Naar het oordeel van verweerder worden de persoonlijke omstandigheden na februari 2017 niet door middel van bewijsstukken of gesprekken met de studieadviseur ondersteund. Verweerder geeft aan dat appellante pas nadat het negatief bsa is uitgebracht contact heeft gehad met de studieadviseur over haar persoonlijke omstandigheden. Desalniettemin geeft verweerder aan de persoonlijke omstandigheden te erkennen.

Voorts rijst bij verweerder de vraag of de aangevoerde omstandigheden in deze casus kunnen leiden tot het niet toepassen van de bsa-norm. Verweerder is van mening dat er onvoldoende grond is om een causaal verband aan te nemen tussen de aangevoerde gebeurtenissen/omstandigheden en de studieresultaten van appellante omdat deze naar de mening van verweerder niet van dien aard zijn dat appellante niet in staat was zich voor te bereiden op of deel te nemen aan de tentamens. Dat de persoonlijke omstandigheden niet zijn gewogen zoals door appellante is aangevoerd betwist verweerder derhalve. Uit het verweerschrift blijkt namelijk wel dat de persoonlijke omstandigheden van appellante zijn gewogen, aldus verweerder.

Verweerder is van oordeel dat het bestreden besluit zorgvuldig tot stand is gekomen en dat er voldoende rekening is gehouden met de persoonlijke omstandigheden van appellante en dat gelet op de studieresultaten voldoende is komen vast te staan dat appellante ongeschikt moet worden geacht voor de bacheloropleiding Gezondheidswetenschappen.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Op grond van artikel 7.8b, derde lid van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) kan aan een studieadvies door of namens de decaan van de opleiding een afwijzing worden verbonden, op grond waarvan de student zich niet meer voor dezelfde opleiding kan inschrijven. Een dergelijke afwijzing kan slechts worden gegeven indien de student met inachtneming van zijn/haar persoonlijke omstandigheden, niet geschikt geacht wordt voor de opleiding, omdat zijn/haar studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daaromtrent zijn gesteld. De bedoelde norm houdt in dat aan het einde van het eerste jaar van inschrijving alle 60 studiepunten moeten zijn behaald van het cursusjaar B1.

Vaststaat dat appellante na het eerste jaar niet heeft voldaan aan de norm van het bindend studieadvies. Appellante heeft in totaal 48 studiepunten van B1 Gezondheidswetenschappen behaald.

Het college stelt op grond van de gewisselde stukken en het verhandelde ter zitting vast, dat de studieresultaten van appellante over het gehele studiejaar (te) laag zijn geweest en dat op grond van de overgelegde medische verklaring niet voldoende aannemelijk is geworden, dat de aangevoerde familieomstandigheden na februari 2017 nog van invloed waren op haar studievoortgang. Over de periode na februari 2017 is geen enkele (medische) informatie beschikbaar. Naar het oordeel van het college heeft verweerder op grond van die feiten in redelijkheid aan het negatief bindend studieadvies ten grondslag kunnen leggen, dat van een oorzakelijk verband tussen de door appellant aangevoerde persoonlijke omstandigheden en haar slechte studieresultaten niet is gebleken. Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond.

Tegen deze uitspraak kan een betrokkene binnen zes weken met ingang van de dag na die waarop deze uitspraak is bekend gemaakt beroep instellen bij het college van beroep voor het hoger onderwijs te Den Haag.